

EN SKETCH FRÅN STEFAN TUNEDAL

Att ta plats, del 2

[Fler sketcher](#)

9 jan 2016

Två män och en kvinna sitter runt ett bord. En man i jeans och vid skjorta står upp och talar till dem.

LEDAREN HANS (något bekymrad efter första mötet, försöker hålla en positiv ton)

Välkomna tillbaka efter pausen. Vi fortsätter vår workshop om hur man kan ta mer plats i det sociala livet. Smakade kaffebrödet bra?

Sonja och Rikard nickar

BENGT

Jag åt ingen bulle.

HANS (positiv)

Ok! Nu ska vi fortsätta med några enkla övningar och jag vill att ni gör ert bästa så kan ni få ut något av dem.

HANS (lite långsammare)

Som ni kanske minns pratade vi om ärlighet

RIKARD (mycket högt)

Jaaaa!

HANS (hajar till)

Just det. Som ni minns handlar det om att vara ärlig med vem man är, vad man tycker om saker, och agera därefter utan att censurera sig själv.

SONJA (skrämd)

Om man tycker något, ska man bara säga det då?

HANS

Det låter kanske obekvämt men det är faktiskt precis vad man ska göra. Det finns givetvis undantag, saker som är olämpliga att säga

SONJA (nöjd)

Precis vad jag tänkte. Min mamma brukade säga åt mig att jag var klumpig. Tycker inte att det passade.

RIKARD (tittar på Sonja)

Vilken hemsk morsa.

Sonja nickar

HANS

Bra att du tog upp det Sonja. Vi stöter alla på människor som ibland behandlar oss illa, men vi kan inte låta detta påverka oss i nuet. Din mamma gjorde det mot dig då, och hon är inte här nu, eller hur?

SONJA (mumlar)

Hon är hemma hos sig.

HANS (skiner upp)

Precis. Hon är inte med dig nu.

SONJA

Hon vill följa med till Teneriffa i vinter, men jag tycker inte att det är en bra idé.

HANS

Har du sagt det till henne?

SONJA (förskräckt)

Nej!

HANS

Ok, men det är just vad du behöver göra.

SONJA (låtsas få en insikt)

Jaha?!

HANS

Låt oss börja övningen. Du börjar Bengt. Du ska känna efter inuti dig själv och

lyssna på en impuls. När du hittat den ska du göra precis detta, om det nu är något du vill säga eller du kanske vill agera ut något.

Bengt sjunker ner med huvudet och ser ut att fundera. Plötsligt ställer hans sig upp, går fram till Rikard och drar honom ordentligt i örat.

RIKARD (skriker)

Aj! Vad fan gör du?

Rikard skakar på huvudet och tar sig på örat.

HANS (rusar fram)

Bengt, så kan du inte göra!

BENGT (skäms och drar sig tillbaka till sin stol)

Förlåt.

HANS (tydligt störd)

Jag förstår, det var mitt fel. Jag borde varit tydligare i mina instruktioner.

Alla deltagare sitter och känner sig nedstämda. Rikard har börjat gråta.

HANS

Ok. Vi behöver få ett bra avslut på den här dagen efter det här spektaklet. Kan du prova Sonja, sök efter en impuls hos dig själv och utför den.

Sonja skakar på huvudet.

HANS

Inte? Du då Rikard?

RIKARD (snyftar)

Ok. Jag ska försöka.

Bengt sitter en stund, torkar tårarna, sen vänder han långsamt upp ansiktet mot de andra och höjer ögonbrynen så högt han kan.

De andra tittar på honom under tystnad. Sen sänker han ögonbrynen igen, sakta.

BENGT (föraktfullt)

Var det ögonbrynen? Var det det du ville göra?

RIKARD (belåtet)

Ja.

SONJA

Fint

HANS (ler)

Det var bra, Rikard. Du ville göra det och gjorde det, eller hur?

RIKARD (ler)

Ja

HANS

Tack för det. Nu har ni förstått principen. Vi fortsätter i morgon.

De reser sig från stolarna. Bengt lyfter armarna över huvudet medan de lämnar.

Slut